

Mrak

Xavier Baumaxa

Nevím, zda jsi jen mrak,
ale jestli se ti nebem plout líbí,
ať je to tak

Svět je širočinou,
smrt je kat
Já budu tvojí horou,
budeme se dotýkat

Poplujeme spolu
v paralelních vesmírech
Já vidím tvoje oči,
a cítím tvůj dech

Aby bylo jasno,
nemusí být slunečno
Není nekonečno,
je pouze konečno

Počkej na mě chvíli naučím tě trik
I přímky se v nekončenu protnou,
a já si počkám na tu chvíli,
na ten okamžik